

264

Forslag til lov

om

dansk indfødsret.

(Som vedtaget af landstinget ved 3. behandling den 24. maj 1950.*)

§ 1.

Dansk indfødsret erhverves ved fødslen af

1. ægtebarn, hvis fader er dansk,
2. her i riget født ægtebarn, hvis moder er dansk, såfremt faderen ikke har statsborgerret i noget land, eller såfremt barnet ikke ved fødslen erhverver faderens statsborgerret,
3. barn udenfor ægteskab, hvis moder er dansk.

Hittebarn, som bliver fundet her i riget, anses, indtil andet oplyses, som havende dansk indfødsret.

§ 2.

Har dansk mand og fremmed kvinde børn sammen, inden de indgår ægteskab, erhverver børnene ved forældrenes ægteskab dansk indfødsret, forsåvidt de er ugifte og under 18 år.

§ 3.

Udlænding, som er født her i riget, og som vedblivende har haft sin bopæl her, erhverver dansk indfødsret ved efter det fyldte 21. år, men inden det fyldte 23. år overfor overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig erklæring herom. Har han ikke statsborgerret i noget land, eller godtgør han, at han vil miste sin fremmede statsborgerret ved at erhverve dansk indfødsret, kan erklæringen afgives allerede efter det fyldte 18. år.

Er riget i krig, kan borger i en fjendtlig stat ikke erhverve indfødsret i medfør af denne paragraf. Det samme gælder den, der ikke har statsborgerret i nogen stat, men senest har været statsborger i en fjendtlig stat.

§ 4.

Har nogen, som ved fødslen har erhvervet dansk indfødsret, og som har boet her i riget indtil det fyldte 18. år, mistet indfødsretten, generhverver han, såfremt han har boet her i de sidste 2 år, indfødsretten ved overfor overøvrigheden (i København

*) Se tillæg A. sp. 4561; tillæg B. sp. 3061; landstingstidenden: fremsættelsen sp. 611, 1. behandling sp. 681, 2. behandling sp. 1287, 3. behandling sp. 1303.